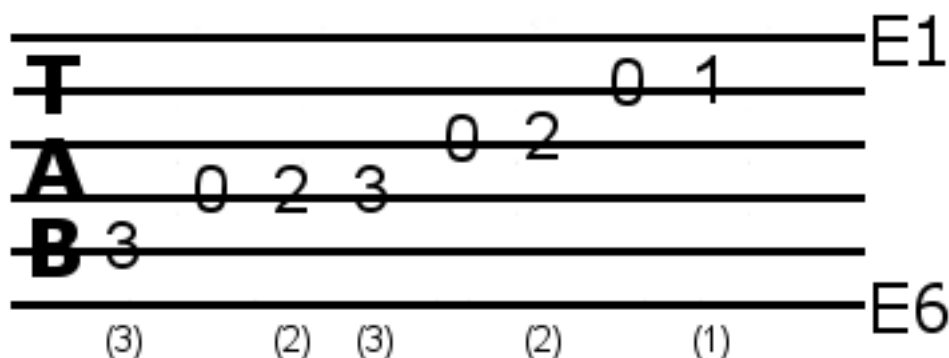

1. Tabulatúra ujjrenddel és ritmussal

Egy dallam lejátszásánál nem mindegy, hogy melyik ujjal melyik hangot fogjuk le. Ezt az *ujjrend* mondja meg. Az ujjrend alapszabálya az első négy mezőre (*első fekvés*) nézve a következő:

1. ujj – 1. mező, 2. ujj – 2. mező 3. ujj – 3. mező, 4. ujj – 4. mező

Tehát a bal kezünkön mind a négy ujjunk tartozik egy, és csakis egy mezőhöz. Ha például a 3. mezőben fogunk le egy húrt, akkor azt a 3. ujjal kell lefogni. Az alábbi, már jól ismert C-dúr skálát mutató ábrán alul zárójelben látható az ujjrend a fenti alapszabálynak megfelelően.

Ettől az alapszabálytól azonban bizonyos esetekben érdemes eltérni azért, hogy ne kelljen feleslegesen nagyokat ugrani az ujjakkal. Ilyenkor a **legkisebb mozgás törvénye** érvényesül: minél kevesebbet mozogjanak az ujjak. Ez a törvény a fenti alapszabálynál erősebb.

A *Virágéknál ég a világ* kezdetű dal tabulatúrájában például már oda kell figyelni az ujjrendre (van benne egy csomó kivétel az alapszabály alól). Ugyanis ha itt is ragaszkodnánk az alapszabályhoz (egy mezőhöz egy ujj tartozik), akkor feleslegesen sokat kellene ugrálni a 2. ujjal, és ez megnehezítené a dallamjátékot. Ott tehát nem az alapszabály érvényesül, hanem a legkisebb mozgás törvénye, ami fontosabb.

A tabulatúrában, a kottához hasonlóan, a hangokon (*dallam*) kívül jelölhető a hangokhoz tartozó ritmusérték (*ritmus*) is. Az alábbi ábrán példaképpen egy C-dúr skála szerepel nyolcadokkal (ti-ti-k).

2. D-dúr

A lenti ábrán egy D-dúr látható. Fontos, hogy az E6 (legvastagabb) húr nem szólalhat meg.

